

Generalsekretæren gik på personalets vegne stærkt ind for sit forslag. For at gennemføre den af ham foreslåede ordning var det nødvendigt at fremsætte et ændringsforslag til den af det rådgivende udvalg foreslåede resolution, hvilket skete med Columbia, Danmark, Ecuador, Iran, Pakistan og Tyrkiet som forslagsstillere. Den danske repræsentant i 5. udvalg støttede i en kort tale forslaget og begrundede sin delegations standpunkt. Island fulgte det danske synspunkt, medens Norge og Sverige vel gik med til at stemme for et 7,5 pct. dyrtidstillæg til hele personalet, men ikke kunne acceptere den glidende skala. Der deltog en lang række talere i generaldebatten om spørgsmålet, og denne havde en meget saglig karakter. Der blev fremsat forskellige forslag af De Forenede Stater, Storbritannien og Indien; og det trak på grund af de mangeartede forslag, der greb ind i hinanden, op til en meget indviklet afstemning. Imidlertid viste det sig, da man begyndte med at stemme om det af Columbia, Danmark m. fl. fremsatte forslag, at dette godkendtes, således at alle de øvrige forslag bortfaldt og ikke kom til afstemning. Resolutionens punkt 1 om 7,5 pct.s dyrtidstillæg blev vedtaget med 33 stemmer mod 15, og punkt 2 om dets gyldighed for hele staben vedtoges med 32 mod 14. De nordiske lande stemte for begge stykker.

Med hensyn til punkt 3, om den glidende skala fremsatte Frankrig forslag om at udsætte behandlingen af spørgsmålet til næste plenarforsamling. Dette vedtoges med 34 stemmer (deriblandt Norge og Sverige) mod 14 (deriblandt Danmark og Island).

Da vedtagelsen af resolutionen vil medføre forøgede udgifter for De Forenede Nationer, bemyndigede udvalget yderligere generalsekretæren til at overføre \$ 1 330 000 fra budgettets afsnit 33 til afsnittet om lønninger for personalet. Dette vedtoges med 34 stemmer mod 10; alle de nordiske lande stemte herfor.

Ved forsamlingens godkendelse den 4. december 1951 af de yderligere udgifter på

budgettet for 1952, der var blevet bevilget efter budgettets godkendelse i december 1951, vedtoges udgiften på \$ 1 330 000 til dyrtidstillæg med 45 stemmer mod 8.

9. De Forenede Nationers hovedsæde.

(Dagsordenens punkt 46).

På grund af de stærke prisstigninger viste det sig ikke at være muligt at holde udgifterne ved opførelsen af De Forenede Nationers nye hovedsæde indenfor det oprindeligt budgetterede beløb på 65 millioner dollars. De ansloges derimod til at komme på 68 millioner dollars. Generalsekretæren foreslog dette finansieret ved en tillægsbevilling på 1 million dollars på budgettet for 1952 samt en tilladelse for ham til at trække indtil 2 millioner dollars på driftskapitalfondet. Det rådgivende udvalg for budgetspørgsmål mente at kunne tiltræde dette forslag.

Debatten om spørgsmålet i 5. udvalg den 17. januar 1952 var ganske kort. Arkitekt Harrison, der forestår opførelsen af hovedsædet, oplyste på forespørgsel, at alt ville være færdigt inden den 15. september 1952, i tide til afholdelsen af den 7. plenarforsamling.

På Canadas forslag ændredes den af det rådgivende udvalg foreslåede resolution således, at hvad der eventuelt måtte blive tilovers på budgettets afsnit 33 (se ovenfor under 1), skulle anvendes til dækning af bygningsudgifterne.

Udvalget vedtog først med 34 stemmer et resolutionsudkast, der godkendte generalsekretærens beretning, opretholdt det rådgivende hovedsædeudvalg og pålagde generalsekretæren at afgive yderligere beretning til 7. plenarforsamling. Det rådgivende udvalgs resolutionsforslag med Canadas ændringer godkendtes af udvalget med 35 stemmer mod 5. Danmark stemte for begge resolutioner.

Spørgsmålet blev forelagt på plenarmødet den 2. februar 1952; rapportørens beretning godkendtes af plenarforsamlingen uden diskussion med 40 stemmer mod 5.